

*Ольга Анатоліївна Васильєва,
кандидат педагогічних наук,
доцент кафедри загальної та
практичної психології, Ізмаїльський
державний гуманітарний
університет,
вул. Рєпіна, 12, м. Ізмаїл, Україна*

ПІДГОТОВКА ПСИХОЛОГІВ ДО ПСИХОКОРЕКЦІЙНОЇ РОБОТИ З УЧНЯМИ

В статті акцентується увага на тому, що подолання неспішності як пріоритетний напрямок соціально-психологічної служби зумовлює розгляд професійної діяльності практичного психолога в якості базового ресурсу в залученні розвиваючого потенціалу кожного учня. Зазначено, що проблема готовності практичного психолога до роботи з невстигаючими учнями не виступала предметом спеціальних наукових досліджень, натомість заявила про себе у безпосередній професійній діяльності і є актуальною в науковому і практичному плані. Доведено, що особливого значення набуває це питання з погляду готовності психолога до роботи з дітьми, які вимагають особливої уваги, розпізнавання причин і ознак слабкої навченості, негативного ставлення до школи. Визначено й обґрунтовано сутність і структуру готовності майбутнього психолога до психокорекційної роботи з учнями. Акцентується увага на тому, що готовність до психокорекційної роботи явище інтегративне і включає такі функціонально пов'язані між собою компоненти: мотиваційний, когнітивний і особистісний. Конкретизовано зміст кожного з виділених компонентів. Зазначено, що органічне поєднання теоретичного, психологічного й практичного компонентів змісту забезпечує єдність мотивів готовності, знання про способи діяльності, вироблення професійних навичок та вмій, що є об'єктивною передумовою підготовки психологів до психокорекційної роботи з учнями.

Ключові слова: готовність, соціально-психологічна служба, психокорекційна робота, практичний психолог, професійна діяльність.

Сучасний етап розвитку вітчизняної освіти характеризується певними вимогами до національного освітнього простору в цілому і підвищенням ролі психології зокрема, яка створює простір можливості для всебічного розвитку всіх учасників освітнього процесу.

Підготовка психолога у закладах вищої освіти нерідко відстає від тих перетворень, які відбуваються в соціальній сфері, але в цілому достатньо гнучко їх відбиває. Сучасна ситуація в суспільстві задає нову мету навчання й виховання - повернення до особистості учня, визнання його як суб'єкта педагогічного процесу, побудову навчально-виховного процесу з урахуванням особливостей реального розвитку кожного учня, його потенцій [2,3,7].

Згідно з основними запитами нової української школи, ми стаємо очевидцями створення нових типів шкіл, впровадження інноваційних педагогічних технологій, які, як правило, зорієнтовані на підтримку й розвиток обдарованої, здібної особистості. Виходячи з вищезазначеного, логічним постає питання щодо попередження неуспішності, оскільки молоді психологи слабо підготовлені до роботи з важкими дітьми, вони не здатні самостійно аналізувати причини неуспішності, здійснювати індивідуальний підхід [2].

При цьому подолання неуспішності є пріоритетним для соціально-психологічної служби, а ця обставина зумовлює розгляд професійної діяльності практичного психолога в якості базового ресурсу в залученні розвиваючого потенціалу кожного учня, як організаційно-методичної основи її реалізації [7].

Мета статті - визначити й обґрунтувати сутність і структуру готовності психолога до психокорекційної роботи з учнями.

Аналіз проблем професійної успішності психологів освітньої сфери, їх професійного становлення та умов вдосконалення їх професійної діяльності здійснено в роботах А.Г.Абрамової, Н. Амінова, П.Горностая, О.М.Іванової, В.П.Зінченко, Г.В.Лахман, С. Максименка, Н.І. Пов'якель, В.Д. Потапової, В. А. Семиченко, Т.М. Титаренко, Н.В.Чепелевої, Т.С. Яценко та ін..

Проблеми формування та розвитку соціально-психологічної служби в системі освіти, узагальнення досвіду та наукове обґрунтування її практичної організації в освітньому просторі були предметом дослідження вчених: М.Р. Бітянкової, Л.Ф. Бурлачука, Ю.З.Гільбуха, К.М. Гуревич, І.В. Дубровіної, Л.М.Карамушки, Є.О. Клімова, Р.В. Овчарової, В.Г. Панка, А.В. Фурмана та ін.

Відзначаючи наявність досліджень у галузі вдосконалення організаційно-методичних основ діяльності психолога в освітній сфері, розвитку його професійної компетентності, слід зазначити, що дані дослідження в більшій мірі стосувалися аналізу особистісних передумов успішності, розвитку відповідних професійно-важливих якостей і оптимізації форм і методів професійної підготовки.

Що ж до проблеми готовності практичного психолога до роботи з невстигаючими учнями, то вона не виступала предметом спеціальних наукових досліджень, натомість заявила про себе у безпосередній професійній діяльності. Проблема готовності практичних психологів до психокорекційної роботи з учнями є актуальною в науковому і практичному плані.

Шкільна неуспішність уже вкотре стає другорядною, особливо у підготовці психолога у закладах вищої освіти, яка, як правило, визначає рівень уваги суспільства до проблеми й стан її розробленості в науці й практиці. Особливого значення набуває це питання з погляду готовності

психолога до роботи з дітьми, які вимагають особливої уваги, розпізнавання причин і ознак слабкої навченості, негативного ставлення до школи.

У психологічній підготовці майбутніх психологів, як вважають вчені (В.Бочелюк, І.В. Дубровіна, П.Гороностай, В.А. Семиченко, В.Г. Панок, А.В.Фурман) важливо спиратися на ідеї гуманістичної психології, зміну існуючої практики в таких напрямках: розвиток в психолога гуманістичних особистісних установок; формування умінь створити довірливий психологічний клімат між психологом і учнем; досягнення співпраці між усіма учасниками навчально-виховного процесу; спрямування на актуалізацію мотиваційної сфери особистості учня.

Гуманізація навчально-виховного процесу передбачає формування і розвиток особистості учня в процесі спільної діяльності, а також формування й розвиток особистості психолога, який має творчу індивідуальність і володіє науковими методами дослідження [1,9,11].

Здійснити індивідуалізацію з метою подолання й переборення невстигання заважає дефіцит інформації про індивідуально-психологічні особливості дитини. Такі дані психолог може отримати за допомогою психодіагностики. На основі отриманих психодіагностичних результатів можлива побудова науково обґрунтованої, адекватної для дитини стратегії й тактики навчання й виховання.

Таким чином, проблема підготовки майбутнього психолога до роботи з невстигаючими учнями віддавна турбує видатних вчених і минулого, і сучасного. Ці ж аспекти підготовки в 20 – 30 роках були в центрі уваги багатьох вітчизняних психологів П.П.Блонського, В.М.Вахтерова, П.Ф.Каптерева, А.П.Пінкевича, В.М.Сороки-Росинського, С.Т.Шацького, які обстоювали необхідність урахування вікових та індивідуальних особливостей учнів, що тоді пов'язувалось з педологією як наукою.

Вони акцентували увагу на знаннях закономірностей психічного розвитку й механізмів зміни психіки школяра під впливом навчання й виховання. Розуміння розвитку дитини в певному контексті постає у працях наукових колективів під керівництвом Л.В.Занкова і Д.Б.Ельконіна.

Дослідження М.О.Данилова, Л.С. Виготського, Б.П.Ельконіна, О.В.Скрипченка та інших учених позитивно вплинули на професійну підготовку кадрів до роботи з невстигаючими учнями.

Для правильного розуміння неспішності велике значення на той час мали роботи з проблеми рушійних сил психічного розвитку (Л.С.Виготського, О.М.Леонтьєва, С.Л.Рубінштейна), шляхів і методів попередження неспішності (А.А.Бударний, А.М.Гельмонт, Ю.З.Гільбух, З.І.Калмикова, Н.О. Менчинська).

Можна окреслити ряд важливих напрямків досліджень, які стосуються нашої проблеми.

Перший - характеризується розробкою професіограми і кваліфікаційної характеристики психолога. У них визначається зміст і система знань, перелік психологічних умінь і навичок, які необхідні для виконання функцій психолога. Результати досліджень відображені у публікаціях Г.С. Абрамової, С.Д.Максименка, Т.Б.Ільїної, А.К.Марковой, В.Г. Панка та ін.

Другий напрямок - це дослідження проблеми формування особистості в процесі професійної підготовки Є.О.Клімова, С.Д.Максименко, Л. Регуш, Н. Пов'якель, В.А. Семиченко, Н.Чепелевої, Т.С. Яценко).

Третій напрямок окреслюється дослідженнями змісту, форм і методів формування теоретичних знань і умінь. Дослідження в цьому напрямку проводили Н. Бачманова, О.Д.Божович, В.І.Бондар, Н.Пов'якель, Н.Чепелева, Л. Фрідман, А.В. Фурман.

Аналіз літератури з питань діяльності особистості (Б.Г.Ананьєв, А.Г.Асмолов, К.М. Абдульханова-Славська, О.М.Леонт'єв) показав, що будь-якому виду діяльності передують формування готовності до її виконання. Тому з'ясуємо сутність готовності до психокорекційної роботи з невстигаючими учнями.

У спеціальних дослідженнях готовність розглядається як спеціальний вид діяльності у певній професійній галузі. На сучасному етапі розвитку теорії готовності немає єдиної точки зору на визначення істотних характеристик цієї категорії. Теоретичний аналіз літератури, в якій розглядається постановка й розв'язання проблеми підготовки до діяльності показав, що перші фундаментальні дослідження у цьому напрямку були виконані Д.М.Узнадзе.

Готовність у літературі найчастіше розглядається як психологічний феномен: установка (А.Г.Асмолов, В.А.Петровський, К.К.Платонов); здібність (Б.Г.Афанасьєв, М.Д.Левітов, С.Л.Рубінштейн); властивість особистості (М.І. Дьяченко, Л.О.Кандилович, А.Г.Ковальов); як складне особистісне утворення, яке являє собою взаємозв'язок психічних властивостей і забезпечує високу результативність у процесі діяльності (Н.Пов'якель). Дуже важливим для розвитку уявлень про готовність до діяльності є встановлення М.Д. Левітовим факту існування психологічного аспекту готовності до діяльності, що зводиться до того, на якому рівні: функціональному (стан) або особистому (властивість) вирішується ця проблема.

На функціональному рівні професійну готовність тлумачить М.Д.Левітов. На його думку, це “цілісна характеристика психічної діяльності за певний період часу, яка показує своєрідність перебігу психічних процесів залежно від предметів і явищ діяльності, попереднього стану і психічних властивостей особистості” [5,с.20].

Цю точку зору поділяють М.І.Дьяченко і М.І.Кандибович, визнаючи готовність як психічний стан особистості, його внутрішню спрямованість на активні й доцільні дії.

Аналіз наведених визначень і їх змісту дозволяють нам розглядати готовність – як складне утворення у двох вимірах: як функціональний стан і як стійку характеристику особистості.

Це структурне особистісне утворення, яке включає цілісне уявлення про професійну діяльність психолога в школі, її функції, зміст, форми, методи тощо – з однієї сторони, і особистісну підготовленість, що забезпечує успішність цієї діяльності, – з іншої.

Таким чином, готовність до психокорекційної роботи з невстигаючими учнями явище інтегративне і має включати мотиваційний, когнітивний і особистісний компоненти. У контексті сказаного вище важливо зумовити зміст кожного з виділених компонентів.

Грунтуючись на методологічному принципі провідної ролі мотивів у діяльності особистості, виокремимо позитивне ставлення майбутнього психолога до психокорекційної роботи як основного в структурі готовності. Мотиваційний компонент забезпечує приведення в дію готовності, є її руховим механізмом, ядром готовності [1].

Мотиваційний аспект підготовки створює підставу для реалізації інших її структурних компонентів і, у контексті нашого дослідження, характеризується спрямованістю особистості психолога на психокорекційну діяльність, яка виражається у потребі й прагненні до самоосвіти, психологічній спрямованості. Поняття спрямованості включає уявлення про мету, мотиви, які стимулюють певну діяльність й емоційне ставлення до неї.

Цілеспрямоване формування та розвиток психологічної готовності студентів до психокорекційної роботи переважно розглядають в органічному зв'язку з процесом оволодіння ними теоретичними знаннями і практичним уміннями. Це пояснюється тим, що формування ставлення людини до будь-якої діяльності без залучення до неї не дає бажаного ефекту, а у багатьох випадках неможливе. Суттєве місце в дослідженні професійної діяльності практичного психолога займають мотиваційні компоненти. Мотивація не тільки детермінує поведінку людини, але й пронизує майже усі сфери її психічної діяльності. Ефективність праці шкільного психолога значною мірою залежить від властивостей його мотивації [8].

Для успішної підготовки необхідно знайти й врахувати особливості того виду діяльності, до якого проводиться підготовка, зберігати й підтримувати спрямованість на майбутню роботу в повній відповідності з характером і складністю її завдань. Обов'язковим елементом здійснення психокорекції як конкретного виду діяльності є формування інтересу безпосередньо до змісту і особистості школяра, що є головною психологічною умовою позитивного ставлення неї.

Так, враховуючи, що позитивне ставлення до діяльності можливе лише за умови позитивної спрямованості особистості, зміст мотиваційного компонента відбиває установку особистості на психокорекційну роботу й успішне її здійснення. Зокрема, на вивчення індивідуально-типологічних особливостей учнів; на усвідомлення значущості переборення невстигання, і найголовніше – його попередження у школярів.

Другим важливим завданням підготовки майбутніх психологів до запобігання неуспішності є їхня теоретична підготовка, яка передбачає знання про джерела актуальної проблематики, про способи пошуку цих джерел, їх аналізу та практичного використання [2,3].

П.П.Блонський підкреслював, що зустрічаючись з важкою дитиною, значно простіше, не застосовуючи ніяких зусиль для її вивчення й перевиховання, оголосити її “морально-дефективною”, не здатною до навчання. Важливою передумовою ефективної профілактичної роботи з важкими учнями він вважав глибоке й всебічне вивчення їх на високому науково-теоретичному рівні.

У зв'язку з цим наступним завданням підготовки до психокорекційної роботи вчені виділяють практичну підготовку студентів, тобто формування умінь, необхідних для запобігання неуспішності [6]. Уміння є формою функціонування теоретичних знань.

Для здійснення психокорекційної роботи необхідно також володіти умінням використовувати теоретичні знання в процесі подолання й запобігання невстигання школярів. Зрозуміло, що розв'язання цієї задачі здійснюється комплексно, в органічному взаємозв'язку. Практичний психолог приходять в освітню установу як фахівець, а не як "швидка допомога" для вчителя і "нянька" для дітей. Він рівноправний член педагогічного колективу і відповідає за ту сторону процесу, що, крім нього, ніхто професійно забезпечити не може, а саме – за психічний (інтелектуальний, емоційний, мотиваційний, комунікативний та ін.) розвиток і психологічне здоров'я дітей, формування у школярів пізнавальних потреб, навичок учбової праці й розвитку мислення, пам'яті. У своїй роботі психолог спирається на професійні знання про вікові закономірності й індивідуальну своєрідність психічного розвитку, про джерела психічної діяльності і мотиви поведінки людини, про психологічні умови становлення і розвитку особистості в онтогенезі [3].

Складовими когнітивного компонента готовності особистості до конкретного виду діяльності окреслено відповідні вміння та навички, які забезпечують конструювання навчально-виховного процесу на основі врахування індивідуально-психологічних особливостей учнів, рівня

сформованості загальнонавчальних умінь і навичок, ступеня активності, самостійності пізнавальної діяльності.

В єдності ці компоненти складають необхідний і достатній обсяг теоретичних знань і практичних умінь і навичок, оволодіння якими дозволить розпізнати ознаки й причини невстигання, створить передумови для попередження й подолання їх в учнів.

Специфіка професії психолога, як показують дослідження Н. Пов'якель, її спрямованість передусім на надання психологічної допомоги іншим передбачають те, що основним інструментом його роботи, знань, окрім тестів, спеціальних психологічних методик та іншого, має виступати його власна особистість [10].

Вміння вибрати адекватну форму прояву своїх емоцій, здатність володіти собою, керувати власними емоційними станами – показник розвиненої емоційної культури практичного психолога. Емпатійне розуміння, співпереживання – це якості психолога, на необхідність яких вказували: Р. Мей, Р.Немов, К. Роджерс, Т. Яценко та ін.

О. Корабліна вважає, що психолог фактично є суб'єктом діяльності і здійснює допомогу власне собою, оскільки від його індивідуально-особистісних особливостей і таких якостей як емпатія, безумовне прийняття, гнучкість, мужність, саморозкриття, – залежить характер відносин з клієнтом, ступінь впливу на нього та зумовлюється успішність роботи в цілому [4,с.171-182].

Сукупність компонентів готовності психолога, їх змістовне наповнення подано в таблиці 1.

Таблиця 1

Компонентно-структурний аналіз готовності психолога до психокорекційної роботи

Компонент	Критерії	Показники
мотиваційний	спрямованість на психокорекційну роботу	-усвідомлення значення ролі психолога у психокорекційній роботі; усвідомлення соціального значення психокорекційної роботи для подальшого життя учня
когнітивний	рівень теоретичних знань, володіння способами вивчення особистості учня, уміння організувати взаємодію учасників навчально-виховного процесу	-знання ознак, причин невстигання; уміння вести регулярний збір інформації про стан навченості; знання вікових та індивідуально-психологічних особливостей учнів; знання методів психодіагностичного впливу; знання методів психокорекційного впливу; знання завдань, які повинні розв'язувати психологи з метою запобігання невстигання
особистісний	емпатійні здібності, автономність, адекватна самооцінка, соціальний інтелект	-здатність до співпереживання, уважність та чуйність до інших людей; самостійне прийняття рішень, незалежність у ситуаціях взаємодії з іншими людьми; впевненість у собі, усвідомлення своїх позитивних і негативних рис, відвертість у стосунках; спостережливість, здатність передбачати вчинки інших людей, організаторські здібності

Таким чином, підготовка майбутніх психологів до психокорекційної роботи визначається через сукупність вищеназваних

критеріїв, а також мобільну систему знань, умінь і навичок, яка охоплює необхідний і достатній обсяг психологічних знань із проблеми невстигання учнів, комплекс відповідних умінь для його подолання.

Тимчасовий стан готовності, закріплюючись у ході роботи, перетворюється в стійку, тривалу готовність спеціаліста. Тривала готовність – це стійка система професійно важливих якостей особистості (позитивне ставлення до професії, переконання, погляди, організованість, увага, спостережливість, самовладання), її досвід, знання, уміння, навички, що необхідні для успішної діяльності, яка обумовлюється стійкими мотивами й психічними особливостями.

Здійснений аналіз наукової літератури свідчить, що підвищення рівня підготовки психолога пов'язане з цілісністю і системністю його професійних знань, що можливе за умови їхнього підпорядкування головному – формуванню цілісної особистості психолога.

Таким чином, органічне поєднання теоретичного, психологічного й практичного компонентів змісту забезпечує єдність мотивів готовності, знання про способи діяльності, вироблення професійних навичок та умінь, що є об'єктивною передумовою підготовки до психокорекційної роботи з учнями.

References:

1. Балл Г. О. Формування готовності до професійної праці у контексті гуманізації освіти: Книга для вчителя / Г. О. Балл, П. С. Перепелиця. – Київ-Рівне, 1996. – С. 78 – 90.
2. Баранова О.А. Попереджувально-корекційна робота з учнями початкових класів: Спецкурс для студентів вищих педагогічних навчальних закладів / О.А. Баранова. – К.: Науковий світ, 2001. – 76 с.

3. Дубровина И. В. Практическая психология образования / И. В. Дубровина. – СПб : Питер, 4-е издание, 2009. – 592 с.
4. Кораблина Е. П. Психология подготовки к профессиональной деятельности психологов-консультантов: дис. ... д-ра психол. наук: 19.00.03 / Е. П. Кораблина. – СПб., 2006. – 376 с.
5. Левитов Н. Д. О психических состояниях человека / Н. Д. Левитов. –М., 1964. – 344 с.
6. Осипова А. А. Общая психокоррекция/А. А.Осипова. –М., 2001.–512 с.
7. Психологічна служба: Підруч. /[В.Г.Панок (наук. ред.), А.Г.Обухівська, В.Д.Острова та ін.]. – Київ : Ніка-Центр, 2016. – 362 с.
8. Пахальян В. Э. Каким должен быть и каким может быть психолог, работающий в системе образования /В. Э. Пахальян // Вопросы психологии. – 2002. – № 6. – С. 102 – 110.
9. Потапова В. Д. Гуманістична спрямованість розвитку професійного психолога / В. Д. Потапова. – Д., 2000. – 132 с.
10. Пов'якель Н. І. Саморегуляція професійного мислення в системі фахової підготовки практичних психологів /Н. І. Пов'якель.– К.,2004.–40 с.
11. Чепелева Н. В. Личностная подготовка психолога в условиях вуза. Психолого-педагогические основы личностно-ориентированного образования : сб. науч. трудов / Н.В. Чепелева. – Ялта : Артек, ГИА, 2001. – С. 34 – 41.

Transliteration of References:

1. Ball G. O. Forming the readiness to professional practice in the context of human rights: A book for the teacher / G. O. Ball, P. S. Perepelytsa. - Kyiv-Rivne, 1996. - p. 78 - 90.
2. Baranova O.A. The warning-correctional work with the elementary classes pupils: Special course for students of the higher educational institutions / O.A. Baranova. - K .: Science world, 2001. - 76 p.

3. Dubrovina I. V. Practical psychology of education / I. V. Dubrovina. - SPb: Peter, 4th edition, 2009. - 592 p.
4. Korablina E.P. Psychology of preparation for the professional activity of consulting psychologists: thes. ... Dr. Psychol. Sciences: 19.00.03 / E.P. Korablina. - SPb., 2006. - 376 p.
5. Levitov N. D. About human mental states / N. D. Levitov. - M., 1964. - 344 p.
6. Osipova A. A. General psychocorrection / A. A. Osipova. -M., 2001. - 512 p.
7. Psychological service: Textbook. / [V.G.Panok (science. Ed.), A.G.Obuhivska, V.D.Ostrova and in.]. - Kyiv: Nika-Center, 2016. - 362 p.
8. Pahalyan V.E. What should be and what could be a psychologist working in the education system / V. E. Pahalyan // Psychology Questions. - 2002. - № 6. - p. 102 - 110.
9. Potapova V. D. Humanism is the secret of professional psychologist development / V. D. Potapova. - D., 2000. - 132 p.
10. Pov'yakel N. I. Self-regulation of a professional mindset in systems of practical training of practical psychologists / N. I. Povnyakel. - K., 2004. - 40 p.
11. Chepeleva N. Century. Personal training of a psychologist in the conditions of the university. Psychological and pedagogical foundations of student-centered education: Sat. scientific Proceedings / N.V. Chepeleva. - Yalta: Artek, GIA, 2001. -С. 34 - 41.

*Ольга Анатольевна Васильева,
кандидат педагогических наук, доцент
кафедры общей и практической
психологии.
Измаильский государственный
гуманитарный университет,
ул. Репина, 12, г. Измаил, Украина
тел.. 0964527575
E-mail:olga90668@gmail.com*

Подготовка психологов к психокоррекционной работе с учащимися. В статье акцентируется внимание на том, что преодоление неуспеваемости как приоритетное направление социально-психологической службы обуславливает рассмотрение профессиональной

деятельности практичного психолога в качестве базового ресурса в привлечении развивающего потенциала каждого ученика. Отмечено, что проблема готовности практического психолога к работе с неуспевающими учениками не вступала предметом специальных научных исследований, вместе с тем, заявила про себя в непосредственной профессиональной деятельности и является актуальной в научном и практическом плане. Доказано, что особое значение приобретает этот вопрос с точки зрения готовности психолога к работе с детьми, требующими особого внимания, распознавания причин и признаков слабой обучаемости, негативного отношения к школе. Определены и обоснованы сущность и структура готовности будущего психолога к психокоррекционной работе с учащимися. Акцентируется внимание на том, что готовность к психокоррекционной работе явление интегративное и включает функционально связанные между собой компоненты: мотивационный, когнитивный и личностный. Конкретизировано содержание каждого из выделенных компонентов. Отмечено, что органическое сочетание теоретического, психологического и практического компонентов содержания обеспечивает единство мотивов готовности, знания о способах деятельности, выработки профессиональных навыков и умений, является объективной предпосылкой подготовки психологов к психокоррекционной работе с учащимися. Ключевые слова: готовность, социально-психологическая служба, психокоррекционная работа, практический психолог, профессиональная деятельность.

Olga Vasylieva

Candidate of Pedagogical Science,

Assistant Professor of Psychology Department

Izmail State Humanitarian University

Odessa region, Ukraine

096 452 75 75

Psychologists' preparation of for psychocorrectional work with students. The article focuses on the fact that overcoming academic failure as a priority of the socio-psychological service determines the consideration of the professional activities of a practical psychologist as a basic resource in attracting the developmental potential of each student. It was noted that the problem of the readiness of a practical psychologists to work with unsuccessful students was not the subject of special scientific research. But at the same time, this subject is on high demand in every-day professional practice and is topical in scientific and practical terms. It has been proven that special attention to this issue should be paid when we talk about the psychologists' readiness to the work with children who require special attention, the causes and signs of the poor learning and negative attitudes towards school recognition. Special attention was paid to the fact that readiness to the psycho-correctional work is an integrative phenomenon which includes such functionally related components as motivational, cognitive, and personal. Also, the essence and structure of the future psychologists' readiness for psychocorrectional work with students are determined and substantiated. The content of each of the selected components is specified. It is noted that the constitutional combination of theoretical, psychological and practical components of the content ensures the unity of the motives of readiness, knowledge about the methods of activity, the development of professional skills and abilities. This combination is an objective prerequisite for the preparation of psychologists for psychocorrectional work with students.

Keywords: readiness, socio-psychological service, psycho-correctional work, practical psychologist, professional activity.